

ningsfuld, men tillige fordi det, saafremt vi vedtage den Anskuelse, som et Antal af 15 Medlemmer her har villet bringe ind i Loven, vil have tilfølg, hvis jeg ikke har misforstaaet den ærede Cultusminister, at noget Tilsvarende vil komme ind i det Lovforslag, vi kunne vente fra ham, medens han imidlertid allerede for sit Vedkommende, med Hensyn til det ham underlagte Gods, med tilstrækkelig Klarhed har fremhævet det mindre Rigtige og Uenslige dert. — Det var væsentligt, for at fremhæve dette Factum, jeg har tilladt mig at tage Ordet, men jeg skal dog endnu, inden jeg slutter, tillade mig at gøre opmærksom paa et Par Ting. Den ærede Rigsdagsmand fra Rjøge (Krieger) opfordrede os særdeles i et af sine Foredrag idag til ikke at glemme det Praktiske; jeg skal imidlertid — og jeg har i saa Henseende praktiske Mænd at støtte mig til — tillade mig at mene, at, hvis han mindre selv havde glemt det Praktiske, vilde han ikke have tiltraadt dette Ændringsforslag, i hvis anden Deel, den nye § 4, der forekommer Bestemmelser, som neppe ere aldeles praktiske, i det man der vil have gaaet frem paa samme Maade mod de gamle som de nye Fæstere, en Ting, som vistnok end ikke den private Godseier vilde indlade sig paa. Den ærede Rigsdagsmand for Rjøbenhavn, som havde Ordet før mig (David), har idag udtalt, hvad der under Sagens 2den Behandling blev udtalt af den ærede Rigsdagsmand fra Nykjøbing paa Falster (Monrad), at det nemlig var dem om at gjøre at faae det udtalt, som findes udtalt i den foreslaaede § 4, forat det saaledes tydeligere kunde fremtræde, at der vistens en Begunstigelse. Jeg maa imidlertid være af samme Overbeviisning som de praktiske Mænd, med hvem jeg har raadført mig, at der i disse Bestemmelser aldeles ikke fremtræder nogen Begunstigelse, og, hvis samtlige Landets Godseiere kunde sælge alle deres Fæstesteder, mod at oppebære de $\frac{2}{3}$ af den Bardi, som Fæstestederne vilde have, naar de vare gaaede over til fri Eiendom, saa vilde de finde det at være et for dem saa fordeeligt Salg, at de med Glæde vilde gaae ind derpaa. Det forekommer mig derfor, at der heller ikke i de af disse 2 ærede Rigsdagsmænd med Styrke fremhæ-

vede og gjentagne Utringer ligger Noget, som særligt kan anbefale deres Forslag.

Cultusministeren: Jeg skal, med Hensyn til hvad den ærede sidste Taler yttrede, og uden at at jeg for min Deel finder nogen Dpfordring til at gaae ind paa denne Debat, bemærke, at jeg for saa Dage siden ikke udtalte mig just paa den Maade, som det nu er blevet anført. Jeg udtalte nemlig slet ikke nogen Formening om, hvad der var rigtigst i dette Spørgsmaal, og navnlig brugte jeg ikke det Udtryk, at jeg langt foretrak, at de samme Bestemmelser bibeholdtes for begge Classer af Gods; men jeg sagde, at jeg, hvad Sorø angik, vilde med Hensyn til dette Punkt, aldeles slutte mig til, hvad der blev vedtaget i denne Lov, som nu foreligger, som er den første og Hovedloven, og, idet jeg yttrede dette, føiede jeg blot til, at en Adskillelse af Biskaaene for de gamle og nye Godser ved Sorø vilde have en noget større Uenslighed, end paa Krongodset i Almindelighed, saa at, saafremt Adskillelsen ikke skeete paa Krongodset, var der saameget mindre Grund til at gjøre den med Hensyn til Sorø Godser, men at jeg iøvrigt aldeles maatte overlade det til Afgjørelse under denne Lov. Jeg udtalte mig aldeles ikke om, hvad jeg ansaae for det Rigtigste, eller indlod mig paa at afgjøre, om man burde gjøre en Adskillelse mellem det gamle og nye Gods. Jeg var tilfældigvis den, som først bragte denne Sag under Dmtale, fordi Spørgsmaalet om Betragtningen af de forskellige foranstte Godsforhold ikke kunde aldeles forbigaaes, men jeg afholdt mig af mange Grunde, navnlig med Hensyn til den ringe Vægt, jeg kan tillægge min Stemme i disse Anliggender, fra at udtale nogen personlig Mening.

Barfod: Maa jeg bede om Ordet, for at gjøre en personlig Bemærkning.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Ordet.

Barfod: Jeg maa antage, at jeg for har udtrykt mig mindre tydeligt og klart, end mit Dnsste var. Jeg erkjender fuldkommen, at den Udtalelse, som den Dag fremkom fra den ærede Cultusminister, ene vedkom de foranstte Godser, men, hvis jeg ikke allerede, dengang jeg havde Ordet, yttrede dette,